

ביום המשפט המוחשי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעוורים פליליים

24 נובמבר 2011

טווינט ישראל 9251-08-11

בנין כב' השופט רצון בו-יוסף

המערכת

73

מדינת ישראל

המשיבת

๙๙

**ב"כ המערער – עוז"ד נגולה
ב"כ המשhiba – עוז"ד רוזי כבאו
המערער – אין הופעה**

פְּרוֹטּוֹקָול

ב' ב' המערער: המערער בדרכו מחייב לבית המשפט. אני חוזר על נימוקי הערעור, מבקש להפנות את בית המשפט לנקודות הבאות, שבגינן אני סבור כי הכרעת הדין שגوية. לעניין פרק הזמן של 15 דקות חמתנה, יש בעיה קשה בתיק לדעתנו. עד התביעה שעיכב את הנאשם, הכל מפוברך לפוי דעתנו. בשעה 56:07 המערער נבדק בבדיקה מאפיינית. השוטר טעה בשעה שהוא עיכב את המערער, הסיעו אותו למרחוב יركון, אנו למדוים על זמנים מהפלט של מכשיר הינשוף, 33:07, לכארה טוענים שהם עיכבו אותו בשעה 15:07, איך הם הגיעו למרחוב יركון? מתי נערה לו בבדיקה מאפיינית? צירפנו שתי מפות לדריכים שונות. הזמנים מוננו בדיידן והותאמו לפלט הינשוף. בהמון חקירות נגדו אנו מגלים יד או פתק", כאשר אני מבקש הצגה של הפטק, השוטר טען שהוא זרק את הפטק. הם בזקקים מה השעה לפי הפלט של מכשיר הינשוף וכותבים את השעה שהייתה רבע שעה קודם לכן. כתוב האישום מביע על כך שהוא עוכב בשעה 15:07, בשעה 33:07 הוא עוכב ביצחק שדה בת"א, באותה שעה הוא נבדק מרחוב יركון בבדיקה ינשוף. בין בין הוא היה צריך לעבור בבדיקה מאפיינית.

לענין הכיול, תעוזות כויל הבלון לא הוגשה, נקבע שההנחה לא חקרה בנושא, ואם לא חקרו זה אומר שאין מחולקת. אני לא ראיתי את התעודה, שלא הוגשה. התביעה בוחרת אילו ראיות להציג לביחמ"ש וายלו לא. אז בשביל מה להגיש תעוזות? די לנו בהעתקה של נספח, لكن התביעה באה בפס"ד רודיתי להזכיר בתעודה ברשותה מוסדית כדי להוכיח את הערכיהם. התביעה מצד אחד באה, אוחזת במקל ואומרת שלא צריך, מהצד השני התביעה אומרת שצורך רשותה מוסדית וזה בוחחה זו. התביעה אוחזת במקל בשני קצותיו. כאשר נוח לה היא מגישה, וכך אשר לא נוח לה היא לא מגישה. מצפיט ממנה לנהל את התביעה ולהחליט אילו ראיות להציג, להגיש חומר תקירה, צלם חומר, אני צריך לבחור איזה חומר אני רוצה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעוּרים פְּלוּלִים
עמ"ת 11-09-9251, מדיינֶת יִשְׂרָאֵל
24 נובמבר 2011

ב' המשיבת: לנבי רצף הזמנים, הבנתי מהודעת הערעור שלא בכדי חברי דיבר על מפобрק, והוא אמר מפобрק מפני שטענתו היא שהשוטרים נתנו לערעור טופס פלט של גנוש שלא שלו בכלל. הוא חתום עלייו וניתן לו העתק מהטופס. אני מפני את ביהם"ש לכך שוטר כותב שההתנהגות היהת רזומה. הוא ביצע את המבחנים, אבל זה סיICON בכיביש, ברוגע שהתנהגו רדומה ודיברו איטי וכבד, كانوا זה מתישב עם הצלחה בבדיקות. השאלה היא האם זה מצטרף לעוד כמה נטיות, שנודע ממנה ריח אלכוהול וכשהתנהגו רדומה ואיטית, זה לא אדם שדיברו רחות והוא מעדים לדבר לאט, אלא זה מצטרף לכך שכasher אדים שותה, מהירות התגובה נמוכה יותר, וזה הסיכון בשתייה אלכוהול יחד עם נחינה בשכבות, ואלו דברים סובייקטיביים, שהבדיל מדברי שוטרים כמו שהוא נראה תחת השפעת אלכוהול, השוטר ראה מה הייתה ההשפעה, שהוא בן משמעותית לדעתו. מבחן העובדות רציתי לומר שהוא שזה מצטרף לעובדה שזו היה בשעת בוקר מוקדמת, כשהוא יצא מפאב וטען שהוא שותה בירוט. אין לי אלא לחזור למה שקבעה כבי השופטת, שרצף הדברים לא מוכחש, וזה הרץ שמתואר הן ע"י ההגנה והן ע"י התביעה, כולל מסכימים שהיה רצף שקודם כל הוא עצר, לאחר מכן בדיקת מאפיינים ובדיקות ינשו. לפי מה שמתאר תברי, הדבר היחיד שיכول להיות אמיתי, אם זה באמת שהוא לא קשור לנאים, זה ששוטרים לקחו טופס של מישחו אחר עליו החתימו אותו. אנו יכולים להגיד שכן היה טעות בשעה של הינשוף או בשעה שהוטר כתוב.

פסק דין

בפני ערעור על פסק דיןו של בית משפט לתעבורה בתל אביב-יפו [כבי השופט ש. קריספין-אברהם], אשר לאחר שמייעת ראיות הרשייה את המערער בנהיגת שכבות. עיפוי בדיקת מכשיר ינשוף, נמצא, עפ"י כתוב האישום ועפ"י ראיות שהוצעו בבית המשפט, שבכל ליטר אוורר נשוף מריאוטיו, היו 375 מק"ג אלכוהול. בית משפט קמא על סמך עדויות השוטרים שבאו בפניו, והמסמכים אשר הוגשו לו, מצא שמכשיר הינשוף כויל כהלכה, פעל פעולתו כהלכה עפ"י הנחיות המשטרת ועפ"י הוראות הייצור, וכן חרישע את המערער בדיון. בחರעת הדין אמר בית משפט קמא שהמערער אף הודה בכך ששתה שני בקבוקים קטנים של אלכוהול בשעה 00:01, כSSH שעות לערך טרם עיכבו בשטח, בהasd שנגה בשכבות, וכן מצא שיש ראיות המצביעות לבדיקה הינשוף, המצדיקות הרשותו בדיון. הערעור נסב על שתי נקודות עיקריות; האחת, גם בראיות הכתובות שהונשו לביהם"ש ובעדויות השוטרים, אשר לסדר הפעולות שנקטו בהן אנשי המשטרה, עובר לבדיקתו של המערער אם שיכור הוא, ומגם בראיות התביעה לגבי השאלה האם המכשיר שבו נעשה שימוש ע"י השוטרים היה מכיל כהלה.

**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
24 נובמבר 2011**

עפ"ת 11-09-9251 נ' מדינת ישראל

1 אמר, שבשתי הנקודות יש להתייעב בהכרעת הדין מושום ספקות שמצאתו, שהינט ספקות סבירים.
 2 באלת הזמנים: עפ"י ת/7 ו-ת/8 א', והוא דז"ח המאפיינים שערכ השופט, רס"ר יוסי משה,
 3 המערער עוכב ע"י השוטרים בסמוך לשעה 15:07, נלקח בהיעדר מכשיר ינשוף בשטח למשטרת
 4 מרכב יركון ושם קוזם נעשתה לו בדיקת המאפיינים, ואחר כך בדיקת הינשוף.
 5 גם בהתעלם מאורך הנסיעה והזמן שהוא לוקחות ממקומות עייכובו של המערער ועד למרחב המשטרוני,
 6 בהסתמך על הרישום של השוטרים, נוצר קושי מהותי לאור האמור בסעיף 6 ל-ת/8 א', לפיו,
 7 המערער הווער לבדיקת מאפיינים בשעה 15:07, כאשר עפ"י ת/2, פلت הינשוף, הבדיקה של
 8 המכשיר החלה בשעה 13:37 וחתמתיה לכל המוקדם בשעה 14:37.
 9 לא יתכן לומר בנסיבות אחת שהשוטרים דיקו וניתן לסמוך על עדותם שבדיקות המאפיינים קדמה
 10 לבדיקת הינשוף, ולומר שדייקו גם בשעות המצוינות לעיל. עסקינו בהיפכה מסתברא.
 11 בית משפט קמא בעמ"י 4 להכרעת דין, פרט את הקושיה באמירה שאין מחלוקת בין הצדדים
 12 בסוגיה, אבל לא היא. אותה טעות ברורה שנעשתה מעלה על רישומים של השוטרים, עליה
 13 הסתמכ בית משפט קמא, ועל פיהם העידו בפניו, ובכך נוצר ספק סביר ממשי.
 14 גם באלת הcoil לא דק פורטה בית משפט קמא. תעודה בלון המعبد לא הוגש. בית משפט קמא,
 15 בעמ"י 5 לחכרעת הדין, חסתפק בעדות מפני השמעה של השופט, אשר רשם במסמך ת/4 את ערך
 16 הבלון, והוא רישום של שוטר מתעודת הבלון שלא הוגש בבית המשפט, היא על פניה עדות מפני
 17 השמעה. בית משפט קמא אמר שהמעערער לא חקר בנקודת זמן זו ובכך הוכשרה אותה עדות, ואין הדבר
 18 כך. סעיף 56 לפקודת הראיות [נוסח חדש] התשל"א – 1971, קובל, שראייה שאינה קיבלה במשפט
 19 פלילי והתקבלה בטיעות או בהיטת חדים (להבדיל משנתקבלה בהסכם), אין שהיא יכולה לשמש
 20 בסיס להרשעה.
 21 בית משפט קמא גם ייחס משקל להודאותו של המערער בשתייה שני בקבוקי בירה, אך שתיה זו
 22 נעשתה למלחה משש שעות טרם עייכובו, עפ"י גירסתו, ואין ראיות לסתירה.
 23 בית משפט קמא ייחס משקל לדיבורו הכבז והאיטי של המערער, אך בהינתן ש-ת/8 א', ב' קובל חד-
 24 משמעות שמדובר בניג שעמד בכל המבחן האובייקטיביים של בדיקת המאפיינים, החל מהבאת
 25 אצבעו באף וכלה בהליך ובהתנהגו החרת, אז לא ניתן לסמוך הרשעה על התרשומות
 26 שוטרים, שאין מודיעות במקרה זה.
 27 הנני סבור שיש לזכות את המערער בדיינו במקרה מהמת הספק הסביר, וכן הנני עושים.
 28
 29
 30

ניתנה וחודעת היום כ"ז חשוון תשע"ב, 24/11/2011 במעמד הנוכחים.

רענן בן-יוסף, שופט